

*

Číslo

50

*

*

březen

2012

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(veřejný)

Vánoční výprava

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
1.4.2012	Za pokladem lesa	Praha	akce pro veřejnost
20. - 22.4.2012	Výprava	Korno	
27.4. - 2.5.2012	Čarodějnice	Keblov	pro starší
11. - 13.5.2012	Výprava	Keblov	
18. - 19.5.2012	Koloběžky	Praha	pro kohokoliv kdo vydrží
15. - 17.6.2012	Výprava pod stan	Klínec	
27.6.2012	Poslední schůzka	zatím nevíme	
začátek července	letní putování	zatím nevíme	
11. - 25.8.2012	Letní tábor	Keblov	pro všechny s 10 a více body
26.8. - 2.9.2012	Výzva 2012	Keblov	pro budoucí vedoucí ve věku 14-18
14. - 16.9.2012	Výprava	uvidíme	
5. - 7.10.2012	Výprava	nevíme	
24. - 28.10.2012	Podzimky	Svratouch	
16. - 18.11.2012	Výprava	ideálně do tepla	
14. - 16.12.2012	Vánoční výprava	k ježíškovi	
A dále stručný výhled			
21.12.2012	Konec světa	všude	Tuláci pokračují
7.4.2013	Za pokladem lesa	Praha	akce pro veřejnost
29.9.2013	30 let oddílu	Praha	akce pro veřejnost

Nezapomeňte že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Úvodník

Rozumím si s veřejností velmi dobře: ona neposlouchá, co já říkám, a já zase neříkám, co by chtěla poslouchat.

Karl Kraus

Přišel k nám aprílový čas, jaro v rozpuku, blíží se čas kdy je tráva nejzelenější, stromy nejhezčí a sluneční paprsky nejočekávanější. V oddílovém světě nastává čas přípravy letního tábora a zvyšujícího se počtu akcí po zimním útlumu, který chtě – nechť každý rok přichází. Ne že by oddíl v zimě zamrzal, ale jak celé lidstvo chřadne a stává se línějším, dopadá to i na účast na zimních akcích. Dnes se mnohem více lidí obává skutečnosti, že v zimě je zima a že hrozí nastydnutí a nachlazení. Pokud chceme ale podpořit organismus v jeho odolnosti, doma u topení se nám to moc nepodaří. Je pravda, že objekty kam náš oddíl vyráží na výpravy nejsou vždy vyhřáté na 24 stupňů a do spacáku není od věci vzít si teplé ponožky, ale za celou naší 29 let trvající historii nemáme žádné informace o tom, že by někdo zmrznul či si přivezl z akce omrzlinu. Např. v roce 1998 k tomu nebylo ale moc daleko, neboť v místnosti kde se spalo byly odhadem 3 stupně nad nulou. Ráno jsme se samozřejmě rozhodli, že toto už je moc a ze zamrzlého tolštejnského království jsme prchli do nížin.

S počátkem dubna nás čeká akce pro veřejnost, jejíž historii jsme začali psát v loňském roce. Že je třeba prezentovat oddíl na veřejnosti víme již léta, ale od teorie k praxi vede často dlouhá a trnitá cesta. Počasí nám při prvním ročníku akce Za pokladem lesa vyšlo tak, že to snad ani lépe nejde. Letošní předpovědi vypadají o něco hůře, ale staré skandinávské rčení tvrdí: „*Neexistuje špatné počasí, pouze špatné oblečení*“, a tím se správný oddíl řídí. Loni nás navštívilo přes 100 soutěžících dětí, které si odnesly velkou část pokladu lesního skřítka. Pokud jste již letošní cestu za pokladem lesa ab-

solvovali, můžete srovnávat s rokem loňským, pokud vás ještě čeká, věřte že opět najdete na cestě cca 7 soutěžních stanovišť, na každém z nich v případě úspěšného splnění získáte razítko a za 7 razítek nějakou tu odměnu.

Užívejte jarních dnů, vyražte co nejvíce do přírody (doma to znáte), objevujte zapomenutá místa, nezapomeňte že každou středu na vás čekají kamarádi na schůzce a jednou za měsíc (i častěji) můžete strávit víkend na výpravě. A pokud vás okolí považuje za „blázna“, nenechte se odradit, my starší a odrostlejší jsme okolím také považováni za „cosi divného“ :).

Beruna

Oddílová poradna

Porad bylo od Nového roku několik, především kratších, které následovaly hned po schůzkách. Na těch se řešily především – programy výprav v lednu, únoru, březnu a dubnu, data velkých porad, konzumace zbytků v klubovně, volné přípravy akce pro veřejnost.

Dvě velké porady se pak konaly v březnu, zde jsme řešili především letní tábor, který se bude konat v Zátoce pláňat od 11. do 25. srpna. Probrali jsme námět, rozvrh, organizační záležitosti jako režim dne, jídelníček a dohodli se, že:

- ✓ tábor bude
- ✓ je potřeba se naučit vařit ještě před táborem
- ✓ budeme šít nějaké nové kostýmy
- ✓ budou se hrát hry, které budou některé strašně bavit a některé jenom bavit

Dále jsme dotáhli do konce přípravy na akci pro veřejnost Za pokladem lesa, přičemž jsme dodělali cedule, které jsme začali vyrábět už na schůzce, dohodli počet stanovišť a personální zajištění, vybrali kostýmy, zabalili potřeby na hry, propagační materiály a co nás dalšího napadlo do krabic, aby se to dalo odvézt. Další porady budou, k táboru je ještě spousta co řešit.

Okénko do kroniky

Dlouhý, široký a bystrozraký

Psí zub, 16. - 18.9.2011

Byl jednou jeden princ, který se vydal hledat si nevěstu...

Prince jsme potkali hned na nádraží. Cestou na letní sídlo svého otce, které bylo poblíž Psího zubu, kam jsme jeli my. Se všemi se pozdravil a říkal, jestli by tedy nemohl jet s námi. Rádi jsme ho vzali s sebou, zvědaví, co se na této výpravě přihodí a vyrazili jsme.

Princezny na výběr

Vlakem jsme dojeli do zastávky Petrov u Prahy, odkud jsme šli pěšky po Posázavské stezce asi 4 km. Zabralo nám to něco přes hodinu a cestou jsme obdivovali výhled na řeku Sázavu a těšili se do srubu.

Ke srubu jsme dorazili před setměním. Princ se s námi prozatím rozloučil, že prý se půjde projít po zahradě letního sídla svého otce. My se mezi tím ubytovali a navečeřeli.

Po večeři, když už se trochu setmělo, za námi přišel princ; Říkal, že mu otec vyprávěl o místě, kde jsou princezny ve věži a že si myslí, že tu věž našel. Chtěl, abychom ho doprovodili.

My jsme samozřejmě neodmítli a vyrazili s ním ke věži. Tam byli čtyři krásné princezny zahalené závoji. Ale kousek opodál stála ještě jedna princeznička. Princ Jindřich si prohlédl nejdřív čtyři princezny. Podíval se na ně pečlivě

a rozmýšlel se. A potom si všiml i páté princezny. A ihned se rozhodl, tahle se mu líbila nejvíc.

Vzal ji za ruku a v tu chvíli se ostatní princezny otočili a věž se zahalila do tmy. Pátá princezna odešla s princem na letohrádek a my se vrátili do srubu a uchystali se ke spánku. Matěj přečetl pohádku O šťastném princovi od Oscara Wilda a všechny děti usnuly.

V noci šli starší – Večernice, Matěj, Coco a Bára – s Píšťou a Opičákem na kešku. Původní plán byl, že to tam bylo 6 km. Nakonec se ukázalo, že to bylo nejmíň 7,5 a to ještě z půlky do kopce. Nicméně to stálo zato. Keška byla na staré nepoužívané budově, kde je teď jen nahoře vysílač.

Dostat se tam dalo po dvou krytých žebřících. A byla to docela výška. Nahoře kromě výšky čekal i úžasný výhled na Štěchovice a přehradu, která byla v noci osvětlená. Cestou zpět nás svezl ze Štěchovic do Třebšína taxík jménem Standa od Večernice, což bylo docela fajn, protože nám ušetřil cca 4 km ze zpáteční cesty a my to nemuseli jít celé zpět po svých. Z Třebšína už to bylo celkem kousek, takže v půl druhé jsme již byli zpět ve srubu. Děti spaly, ale Amazonka nás čekala, i když jsme si mysleli, že spí taky.

Ráno jsme se probudili, nasnídali a co se nestalo. Princ Jindřich II. za námi přišel, že mu v noci černokněžník unesl princeznu a nejspíš ji i zaklel. Prý neví co má dělat. Nabídli jsme mu, že mu pomůžeme ji najít. A on na to, že má tři kamarády, kteří by mohli vědět, kde je princezna, ale už je nějakou dobu neviděl a neví, kde jsou. Navrhli jsme mu, že pokud bychom je potkali, že se jich zeptáme. Princ potom odešel hledat kousek dál.

Po chvíli kolem srubu prošel Dlouhý. Když jsme si to uvědomili, běželi jsme za ním a zeptali jsme se ho, jestli neví, kam mohl černokněžník ukrýt princeznu.

Řekl nám, že viděl, jak černokněžník ukryl oříšek na vysoký strom. Tak jsme se tam vypravili.

Opičák s Matějem připravili lano a jištění a potom jsme se střídali a každý vylezl pro oříšek. Byla to docela sranda, obzvlášť, když se kluci

snažili vytáhnout nahoru Píšťalku a Amazonku, tak museli pořádně zabrat.

Když byly na zemi všechny oříšky, vypravili jsme se zpět ke srubu a všechny je rozlouskali. A co se nestalo – v Profesorově oříšku byla malá hlava princezny proměněné v papírovou panenku. Po oříškách byl oběd – brambory na loupáčku s máslem a tvarohem.

Odpoledne, když nám vytrávil, objevil se Široký. Hledal Dlouhého nebo Bystrozrakého, ale nemohl je nikde najít. Zeptali jsem se ho, jestli neviděl černokněžníka a on nám řekl, že ano, že černokněžník šel do katakomb, ale Široký tam za ním nemohl. Nechali jsme se tedy dovést ke vchodu a pak prolézali katakomby – cesta se zužovala a snižovala, takže ke konci to už bylo náročné, ale dokázali jsme to! A v poslední místnosti v malé krabičce byl další kus princezny. Potom bylo potřeba se ještě vymotat z katakomb, ale to byla maličkost.

Dali jsme si svačinu a pak jsme na stromě viděli Bystrozrakého. Hned jsme za ním běželi. I on viděl černokněžníka. Šel po cestě a tam někde ukryl princeznu.

Vyrazili jsme hned. Šli jsme po posázavské stezce směrem na Třebsín. Po dvou kilometrech jsme našli vyřezávanou krabičku s posledním dílkem princezny.

Pokračovali jsme dál do Třebsína. Požvala nás na návštěvu maminka Večernice. Měli jsme tam královskou svačinu, potom jsme sbírali ořechy. Stavěli si domečky a hráli si na zahradě.

Bylo to moc příjemné od-

Stromolezkyně

Noční lovci kešek

poledne. Zahráli jsme si na louce městečko Palermo. Potom jsme si ještě dali chlebíčky se zeleninou a vypravili se zpět ke srubu. Cestou jsme měli štěstí. Narazili jsme na mloka skvrnitého. Klidně si vykračoval přes stezku, kterou jsme šli. Uložili jsme se a usnuli.

Co se ale nestalo! Ze spánku nás vytrhl princ Jindřich II., že v lese narazil na černokněžníka.

Rychle jsme se tedy oblékli a vyrazili za ním. A skutečně – v lese na vyhlídce stál černokněžník s holí, v dlouhém plášti, jako by zaklínal. Přišli jsme k němu a dali mu části princezny. On nám je vzal, něco prásklo a za námi se objevila princezna.

Princ si ji odvedl a utěšoval ji, protože měla pochroumanou ruku, jak jsme roztrhali papírovou princezničku.

Černokněžník zuřil. Křičel, že to tak nenechá, že přece nemůže pořád prohrávat. A že se ještě ukáže! Vzal knihu, která vypadala, že je velmi stará a hodně čtená. Černokněžník nad ní začal čarovat a řekl: „Já vám ukážu příběhy! Já vám s tím zamíchám!“ Hodil knihu na zem a hrozně se zachechtal a zmizel ve tmě.

Zůstali jsme tam sami s knihou. Podívali jsme se do ní a skutečně – byla to kniha pohádek. Ale něco nebylo v pořádku. Pohádky byly popletené. Co se dá dělat – nejspíš je budeme muset všechny opravit!

Po vydatném nočním spánku jsme si dali chleba s paštikou a měli chvíli volna. Holky si hrály na koně a tee-pee, kluci hráli dračí doupě.

Pak jsme šli pro vodu ke studánce a uklízeli kolem domečku. Dodělali jsme dřevo do dřevníku a když jsme měli hotovo, Opičák a Mates pro nás vyrobili houpačku na lanech.

Bylo to super. Každý z nás se pohoupal a pak už byl jenom čas dobalit, dát si kašpárky k obědu a vyrazit na vlak. Cesta proběhla v pořádku, uteklo to rychle. Bára vyprávěla příběh do zkoušky, jak se jim množili křečci. A než jsme se nadáli, byli jsme v Praze a čekali na nás naši rodiče.

Tak zase příště!

Hodnocení činnosti

Milí Tuláci,

na první schůzce letošního roku jsme se v klubovně pokusili o zhodnocení naší činnosti. Po příchodu do klubovny jsme rozehráli své zmrzlé ruce a začali psát. Zpětná odezva byla rozdělena do třech částí. První se týkala všeho co se nám líbilo, druhá naopak toho co se nám nelíbilo. Do třetí jsme mohli napsat nebo cokoli, co nás napadne dalšího.

Nepodepsaní

Líbilo: Sisinky, bodování, kalendář, tábor, klubovna, twister, tábor, klubovna a její výzdoba, Zlatý kolovrat (hlavně ta výprava, kde byli jenom starší), Karkulka, twister, obrázek čápa a koně, má první výprava - Dlouhý, Široký a Bystrozraký, chata, hra Sisinky, Planeta hráčů, karkulka, hra na upíry, hra na čarodejnice, Planeta pohádek, hra Bingo, hodně moc se mi líbil tábor, byl skvěle připraven (a ta bouřka) :), Vymyslená celoročka se povedla, byl to bezvadný nápad, suprová je klubovna, i když prošla

povodní, ještě dobrý nápad spojit výpravy s keškama, velbloud Bloud, klubovna, hra na sisinky, hra otázky, tvistr hra, dětský dny

Nelíbilo: Dušan, bláto na výpravě, nelíbí se mi, že je klubovna trochu holá (suchá), kilometri, T. N., zima ve spacáku, zima ve Opárenském Mlíně, zima, některé výpravy byly docela zmatené, třeba ta Červená Karkulka, zima ve spacáku, v opárenckém mlínu bylo bahno

Ostatní: Pošli mi písničky, Wečernice,

Tomáš

Líbilo: Líbili se mi všechny výpravy. Tábor se mi líbil. Schůzky se mi líbili.

Nelíbilo: /

Ostani: /

Profesor

Líbilo: Hezký letní tábor, hezký začátek celoročky, hezký konec celoročky, že se povedly vánoce

Nelíbilo: Nebyl sníh, ztráta Alana (na chvíli), že jsem na tábor přijel pozdějš, že Mája (plyšová krysa, pozn. redakce) nemohla na naši štědrovečerní večeri

Ostatní: /

Píšťalka

Líbilo: Výprava do Svratouchu - všechno a hlavně divadlo :), pec v Opárnu, zlepšení komunikace mezi velkými, relativně úspěšné začlenění starších do běhu oddílu a organizace i když se mají ještě taky co učit :), tábor dopadl relativně dobře, zbyl dobrý pocit a to je hlavní, přežili jsme potopu klubovny a ještě jsme jí zvelebili, bereme to s humorem a to je hlavní

Nelíbilo: Že člověk má v oddíle spoustu plánů a nestíhá je realizovat, pozdě jsme začali připravovat tábor a tak se pak spousta věcí dělala na poslední chvíli, špatně využitá studna, zmatky a nedorozumění, které se přihodily - různě

Ostatní: /

Matyáš

Líbilo: Já jsem byl na horách a líbilo se mi tam, obrázky domečků

Nelíbilo: /

Ostatní: /

se spřáteleným oddílem Ginkgo, muzeum čokolády, divadlo Zlatovláska, prohlídka pevnosti Josefov, narozeninové divadlo pro Píšť'u - Zlatý kolovrat. Tábor dopadl na jedničku s hvězdičkou. Byl to jeden z nejlepších táborů, které jsem zažil a nejlepší od té doby, co jsem vedoucí. Dále se mi líbí, že jsme začali dbát na originalitu (zařazení kešek do programu, lanové houpačky, opět jezdíme na lyže a ne pouze na boby, pekli jsme perníčky, bodování na táboře ve stylu rostoucí palmy, dbáme na kvalitu kostýmů,...), nový design webu, přijetí Radara a Pomeranče do kmene a s tím související zájem o plnění ZOZ u ostatních, odrostlí Tuláčci dospěli do věku, kdy jsou schopni s námi vést oddíl. Přijali jsme je jako praktikanty a podílejí se na chod oddílu. Nemohu je vychvalovat, protože je jasné, že takto ze začátku to není skvělé, ale oni se učí a mají zájem být dobří. a to je základ úspěchu a já je podporuji!

Nelíbilo: Nestíháme přepisovat kroniku na web, potopa v klubovně (ale byla to zároveň i sranda), některé zcela nesmyslné dohady v řadách vedení, málo akcí v přírodě s ohýnkem (tím nemyslím ubytovnu a u ní ohniště), vykradený Keblov

Ostatní: Jsem rád, že je atmosféra v oddíle dobrá a zlepšující se. Věřím, že to takto skvěle půjde dál.

Vojta

Líbilo: Tábor, h. sisinky, h. twiser, h. upír

Nelíbilo: /

Ostatní: /

Radar

Líbilo: Příslib (i když podmíněnej) letiště a věcí s tím spojených, to je motivující :), super nový i starší děti, kritika

Nelíbilo: Nervy v tahu, moc se nenaspalo

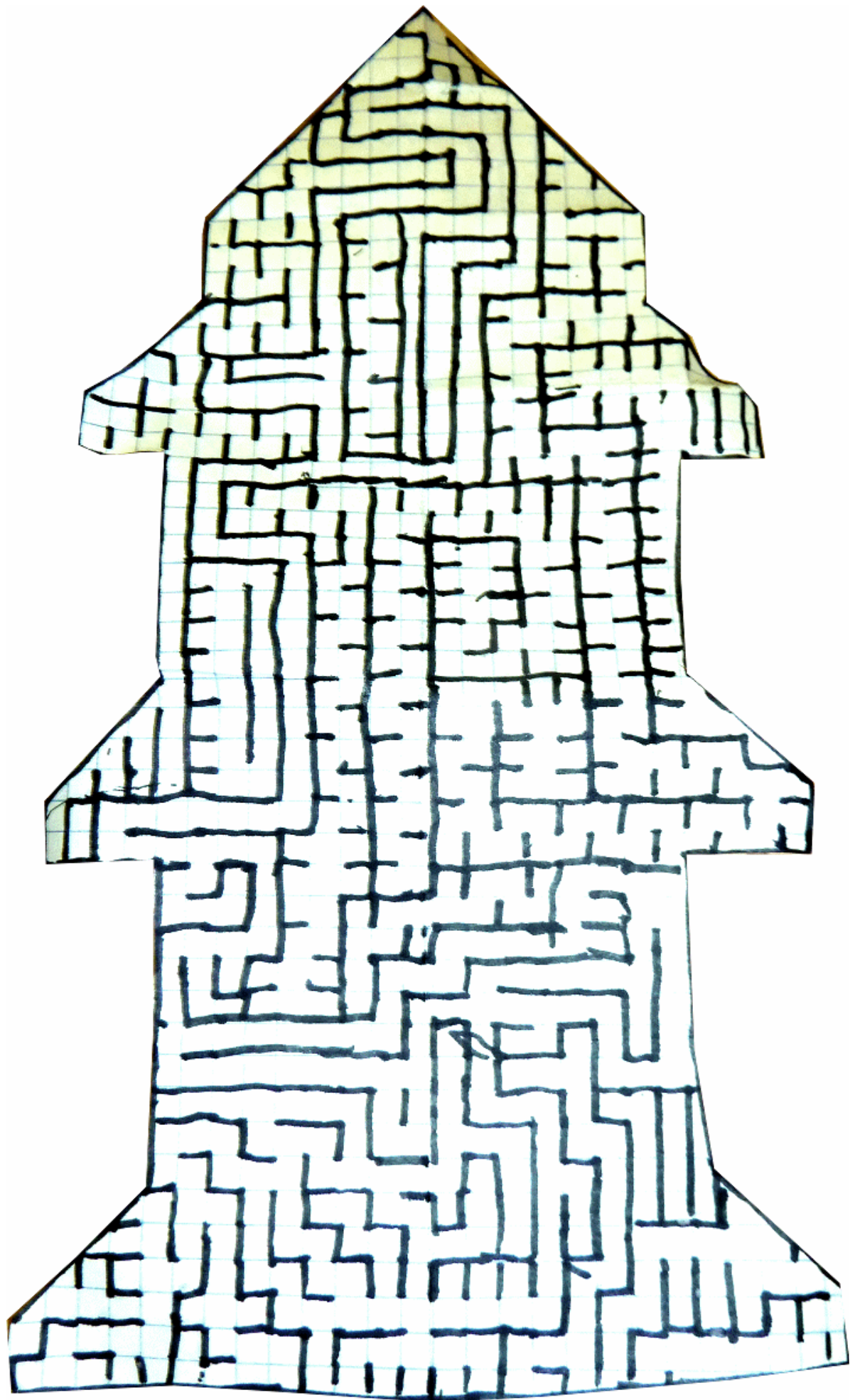
Ostatní: /

Opičák

Líbilo: Co se týče výprav, tak originální témata výprav (Barevná planeta, Planeta blesků, Včelí planeta, Perníková chaloupka, Dlouhý Široký a Bystrozraký), zorganizovali jsme pirátskou hru ve městě

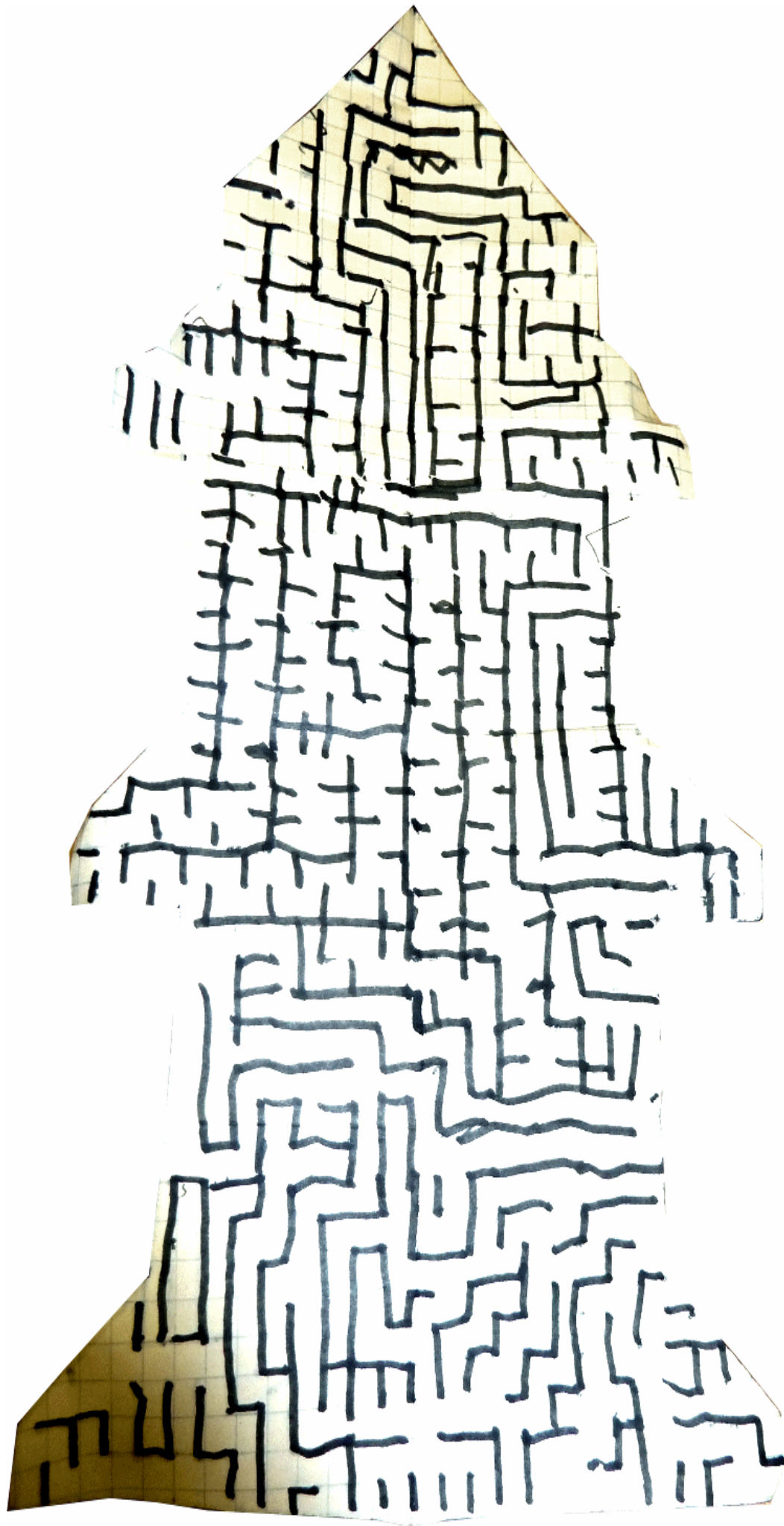

Opičák

Tomáš si pro vás
připravil 2 bludiště.
Vaším úkolem je najít
cestu ven.

A pokud to budete
dělat ve škole a pak
vám bude Semtamník
zabaven, tak další
dostanete až na konci
školního roku :).

Naučné okénko

V dnešním okénku do přírody jsou čtyři ptáci, kteří jsou v Čechách kriticky ohroženi. Proto se s nimi v přírodě už bohužel moc často nesetkáme. Pokud bychom přece jen měli štěstí, měli bychom to aspoň poznat.

Sokol stěhovavý

(*Falco peregrinus*) Sokol je dravec rozšířený po celém světě. Má krátký ocas a dlouhá špičatá křídla s rozpětím až 115 cm. Zbarvení sokolů je různorodé, ale nejčastěji bychom se mohli setkat s ptákem, který má tmavě šedý hřbet, bílé břicho a kapkovité skvrnky na krku, které pak přecházejí v příčné vlnky na břiše. Má také charakteristický „vous“, což je úzké tmavší místo na bílé tváři.

Sokoli létají rychlým máváním křídel, plachtí jen zřídka. Nejčastěji loví ptáky za letu, kdy se na ně vrhají z výšky a útočí svými pařáty. Při takovém střemhlavém letu mohou dosáhnout až 300 km/h. Jejich nejčastější kořistí bývají holubi, hrdlíčky, racci apod.

Zajímavostí je, že před hnízděním předvádí sokoli akrobatické zásnubní lety. Poté hnízdí na skále, na zříceninách hradů či věžích. Na hnízdě samice klade 3 až 4 vejce, na kterých zhruba měsíc sedí. Občas samici

vystřídá i samec, aby mohla lovit. Po vylíhnutí se rodiče o ptáčata starají ještě asi dva měsíce než jsou úplně samostatná. Po 50. letech u nás sokol úplně vyhynul kvůli používání pesticidů (látky

hubící škůdce). Po roce 2001 však byli tito ptáci opět pozorováni.

Jeřáb popelavý

(*Grus grus*) Jeřáb je šedavě zbarvený pták o něco větší než čáp. Na ocase má volně visící peří. Patří mezi ptáky krátkokřídlé a létá ve klínovitých formacích. Nejčastěji obývá rybníky s rozsáhlými rákosinami, kde si staví kupovitě hnízdo. Ozývá se troubivými zvuky.

Při tokání předvádí jeřábi namlouvací tanec, při kterém se uklánějí a vyskakují do výšky. V dubnu až květnu snášejí dvě vejce, na kterých střídavě sedí oba rodiče. Mláďata se už od vylíhnutí krmí sama, ale rodiče na ně dohlíží ještě 8 – 10 měsíců. Živí se hmyzem, rostlinami, zrním, hlízami nebo kořínky.

Jeřábi jsou ptáci tažní, v červenci tedy odlétají do Středomoří (např. do Turecka) a vrací se k nám koncem března.

Tetřev hlušec

(*Tetrao urogallus*) Tetřev patří mezi kurovitě ptáky (je tedy příbuzný se slepicí), je to hrabavý druh. Samec je tmavý s barevnou hlavou a světlým zobákem a jeho výrazný ocas má široké oblé zakončení. Samička je zbarvena rezavohnědě.

Po většinu roku žije tetřev skrytě a samotářsky a k tomu potřebuje smíšený les nebo rašeliniště o rozloze kolem 30 km². Potravu, především bobule, jehličí a mravence, si opatřuje sběrem a hrabáním.

Samička snáší 6 až 10 vajec a o vylíh-

nutá kuřata se pak sama stará. Dospělosti se ale dožije většinou jedno z deseti kuřat, protože je loví kuny a lišky. Tetřevi jsou známí svým tokáním, tj. námluvami a zápasy mezi samci na jaře. K tomu vyhledávají za rozbřesku paseky a louky a vydávají při tom charakteristické hlasité zvuky.

Kulík hnědý

(*Charadrius morinellus*) Kulíci jsou středně velcí bahňáci. V dospělosti mají rezavá prsa a černou spodní část břicha, šedou hrud'. Na lících mají bílou skvrnku a nad očima světlý proužek. Samičky jsou více zbarvené než samečci. Mladí ptáci jsou hnědaví a mají výraznější kresbu na hřbetu.

Kulík hnízdí ve vysokohorských polohách, na horských loukách s holými kamenitými místy a tundře, u nás byl vi-

děn v Krkonoších a na Hrubém Jeseníku. Jeho hnízdo je mechem vystlaný důlek v zemi. Tam samička během června nebo července klade asi tři olovově hnědá vejce, na kterých sedí samec asi po dobu 22 až 25 dní a pak vodí mláďata asi čtyři týdny. Potravou kulíků jsou pavouci a hmyz, někdy i šneci a červi.

Kulík je tažný pták, odlétá v říjnu a na hnízdiště se vrací na začátku května.

Pokud chcete vidět obrázky barevně, zavítejte na tulácký web a prohlédněte si semtamník ve formátu PDF, či zkuste strýčka google.

Zdroje: Wikipedia.org, BioLib.cz

Bobo(do)vání

Čas se neustále posouvá dopředu a tak je za námi II. čtvrtletí v dalším bodovacím roce. A jak jsme na tom?

Pořadí	Jméno	Body
1	Večernice	35
2	Matěj	33
3	Radar	32
4	Tomáš	29
	Lily	
6	Coco	28
7	Lukáš	21
	Nela	
9	Fany	20
10	Matyáš	19
11	Vojta	17
12	Profesor	15
13	Terka	14
14	Zuzanka	13
	Patrik	
16	Kuba Koh.	9
	Marek	

Připomínáme že pro účast na letním táboře je potřeba mít v celoročním bodování **alespoň 10 bodů**. Do začátku tábora ještě nějaký ten čas zbývá a stále je dost příležitostí jak body získat. Stačí vyrazit na výpravu a tam lze získat až 6 bodů – 3 za účast a 3 pokud vyhraje všechny hry, za schůzku je jeden bod za účast a opět 3 body za hry a aktivitu. Požadavek 10 bodů na letní tábor je tedy bez problému splnitelný.

Z loňských účastníků se toto omezení zatím týká Matouše a Vojty Buriánka a Jirky a Honzy Čermáka.

Výlet zelené boty

Povím vám pohádku o jedné zelené botě. Byla jednou jedna zelená kroska a ta jela se svým majitelem na výpravu. Nejdřív byla hezky zabalená v batohu a hověla si na policičce ve vlaku. Potom se nechala nést až do DDM Ježkovka, kde byli Tuláci, a tedy i její majitel, ubytování. Tam si jí majitel vyndal, společně s druhou zelenou botou a obul si je jako přezůvky. Uplynul den a přišel večer. Děti začaly skotačit na matracích a při skákání rozkoply pár bot, který stihl majiteli spadnout z nohou. A tak musela zelená bota strávit noc sama v koutě, místo aby čekala hezky u postele až se její majitel vzbudí. Když vyšlo sluníčko, bota netrpělivě čekala, až se její majitel vzbudí a najde ji. A skutečně, vzbudil se a našel ji a strávili spolu další den. Občas si jí majitel zul a vzal si radši tenisky, když šel ven, ale pak se zase vrátil – a přišel zase večer a zase skotačení a tentokrát bota odlétla tak daleko, že ji dalšího rána majitel nenašel. Čekala a čekala, ale i když už Tuláci uklidili celý dům a vytřeli podlahy, stejně ji nikdo nenašel, jenom její sestřičku, ale ona tam zůstala. A tak se zelená bota odstěhovala do Tuláckého Ztracánkova. Žije si tam teď spokojeně s podvlíkačkama, tričkem, ručníkem a uzlovačkou, které Tuláci také někde na výpravách zapomněli a už je nenašli. A doufejme, že se má dobře.

Tahle pohádka není jen příběh. Je z velké většiny pravdivá. Ztracení věcí je poslední dobou u malých Tuláčků problém. Vedoucí to potom mrzí, ale po návratu, když ztrátu nahlásí rodiče se už mnohdy nedá nic dělat. Pokud je věc zapomenuta třeba na táboře, nějaká šance tu je, ale pokud ji děti ztratí na výpravě v zapůjčeném objektu, kam jedeme jednou, pak je jediné možné tam zavolat a přeptat se a většinou to nepomáhá. Ve chvíli, kdy celý domeček od půdy po vchod uklidíme a vytřeme už máme prostě pocit, že snad všichni mají všechno. Pak se jen zeptáme: „Máte všechno?“ A když nikdo nic nenahlásí, jde se na vlak. Bohužel ve skupině dětí si vedoucí nemůžou pamatovat, kdo měl jaký svetr a jestli neměl

dvě trička. Každý si prostě musí svoje věci hlídat sám.

Takže, Tuláčata!!! Koukejte si začít na svoje věci dávat pozor! A rodičům bych možná poradila dvě věci:

Někdo občas někde zapomene hlavu :)

1. Aby balili s dětmi – děti by se postupně měly naučit zabalit si samy – navíc pak si aspoň rámcově pamatují, co kde je.
2. Aby dětem dali seznam věcí, které mají s sebou, podle kterého by na cestě zpět při balení poznaly, že jim něco chybí.

Tak příště zase na výpravě!

Píšťalka

Vechtrovna

V dubnu zamíříme na výpravu na vechtrovnu Korno, základnu, která je vybudovaná z bývalého drážního domku. Není tedy od věci si říci něco o tom, co to taková vechtrovna byla a k čemu sloužila.

Název vechtrovna je odvozen od původně německého výrazu Bahnwächterhaus. V překladu to znamená drážní domek pro hlídače. V češtině

se této stavbě také říká železniční strážní domek. Takový domek sloužil pro bydlení a zároveň tam strážný pracoval, například stahoval závory na přejezdu.

Tyto domky se stavěly v blízkosti kolejí buď v pravidelných rozestupech nebo na místech, která vyžadovala zvýšený dozor. Můžeme je tedy vidět především u železničních přejezdů, mostů, tunelů, odboček a nebo zhlaví železniční stanice. Zhlaví stanice je místo, kde se rozvětvují koleje před příjezdem na nástupiště, začíná první výhybkou a končí návěstidlem. Návěstidlo značí, kde může vlak stát, aniž by došlo k ohrožení vlaku na sousední koleji. Je to tedy pro vlaky nebezpečné místo, protože se tu koleje dělí, vlaky zahýbají a mohly by třeba vykolejit. A aby se to nestalo, byl tam strážný ve vechtrovně. Musel dávat pozor, aby vlaky projížděly nebezpečnými místy v pořádku, aby koleje byly správně nastavené, výhybky přehozené – prostě zajišťoval, aby se nic nestalo.

Mezi povinnosti takového strážného, neboli vechtra, patřilo například po každém projetí vlaku projít přidělený úsek trati a zkontrolovat stav kolejí. To bylo vlastně i protipožární opatření, protože strážný takto mohl odhalit začínající požár lesa nebo pole, který způsobily jiskry z parní lokomotivy. V té době ještě vlaky nejezdily tak často, dnes by se asi hodně naběhal. Domky na vlakových zastávkách byly často spojené s přístřeškem a čekárnou pro cestující a daly se tam koupit i jízdenky. To je vidět například na stanici Praha – Ruzyně, kde dodnes stojí bývalá vechtrovna a slouží jako výdejna jízdenek a dopravní kancelář. Dříve měla ještě více funkcí – je u zhlaví a u přejezdu, takže vechtr tam nejspíš i stahoval závory.

Vechtrovny se dělily na několik druhů, podle velikosti a použití. Stavěly se větší domky pro strážné, kteří měli rodinu, menší domky pro svobodné strážníky, jedno i dvoupatrové domky a dokonce i dvojdomky, kde mohly žít i rodiny dvě. Později se zavedly i tzv. T-domky, kde byl

umístěn i telegraf. V domku byly zpravidla dvě místnosti – velký obytný pokoj a předsiň. Také měly většinou sklep, protože ještě nebyly ledničky a ve sklepě bylo chladno i v létě, takže se tam daly skladovat potraviny. Důležitou součástí byla velká okna, která vechtrovi umožňovala dobrý rozhled po trati. Z toho důvodu byly domky často patrové – aby vechtr byl výš nad tratí a viděl víc do dálky. Střecha takových domků byla nejčastěji z pálených tašek, břidlice nebo plechu. Nikdy se nepoužívaly došky – střešní krytina ze slámy a rákosí – protože hrozilo ne-

Vechtrovna Korno

bezpečí, že by střecha mohla chytit od jisker z lokomotiv.

Život na drážním domku byl podobně jako v hájovně osamělý, protože domky bývaly daleko od měst a vesnic. Vechtr musel mít vlastní studnu, choval domácí zvířata a na zahradě si pěstoval ovoce a zeleninu, protože nemohl kvůli službě zaběhnout co chvíli na trh nebo do obchodu.

Vechtrovny ztratily na významu, když začal ve velkém fungovat telegraf a telefon – nebylo jich tolik potřeba, protože strážní nemuseli jeden na druhého vidět, když se mohli spojit telefonicky. Spousta drážních domků už později nebyla potřeba, zchátraly a byly zbourané. Občas se ale najde i domek, o který se někdo staral třeba jako o chalupu, a naopak trať je zrušená.

Vechtrovna Korno, kam jedeme na dubnovou výpravu stojí u vjezdu do tunelu. Nejspíš proto se nám zachovala. Stojí také díky práci 4. oddílu

vodních skautů Albatros, který tam má vodáckojeskyňářskou základnu. Domek je na skalce nad řekou Berouňkou u kolejí trati č. 171 asi půl kilometru od stanice Srbsko.

A tam se právě jedeme podívat. Neváhejte a pojed'te taky!!!

Informace získány z Wikipedie, stránek 4. oddílu vodních skautů Albatros, stránek 4. přístavu Jana Nerudy a vlastních pozorování trati.

Hádanky, úkoly

V minulém čísle bylo několik úkolů a testíček. Opět se ukázalo jak jednoduše se dají získat body do celoročního bodování a opět toho skoro nikdo nevyužil, což se nedá pochopit. Ale asi je to pod vaší úroveň získávat body takto :).

Odpovědi z minulého čísla

Řešením křížovky je MUMIE.

Řešením osmisměrky je – Vše nejlepší do Nového roku přeje Tuláci.

A testík měl vypadat takto:

1c, 2b, 3a, 4b, 5b, 6c, 7 – strakapoud

8 – daněk skvrnitý, srnec obecný, jelen lesní, zajíc polní, jezevec lesní, liška obecná, kuna skalní

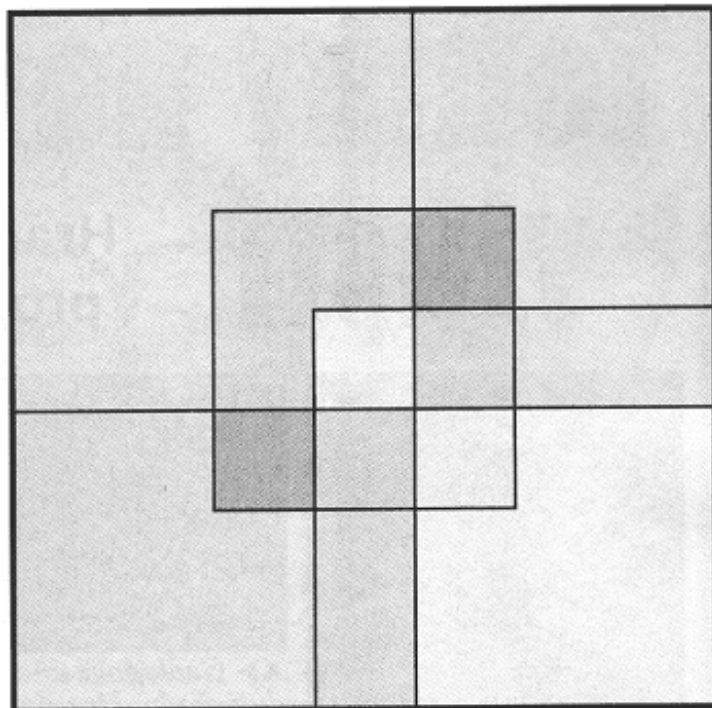
9 – kanec, koroptev, srnec, kočka

A úkoly na další období?

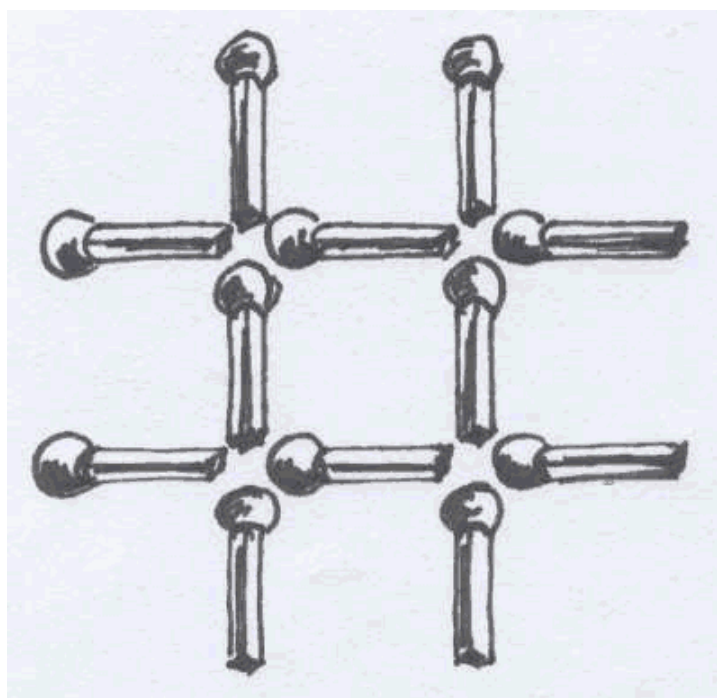
1) Stojíte u tří vypínačů. Víte, že patří ke třem žárovkám, které jsou v místnosti, kam vede dlouhá a klikatá chodba - tzn. že ze svého místa vůbec nemůžete vidět, zda některá svítí nebo ne. Všechny tři vypínače jsou nyní v poloze vypnuto. S vypínači můžete manipulovat jak chcete, pak jednou projít chodbou a podívat se do místnosti. Tam musíte říci, který vypínač je od které žárovky. Jak na to?

2) Šejk měl dva syny. Na smrtelné posteli jim pověděl, že dědictví získá ten z nich, jehož velbloud dojde do určeného města z oněch dvou velbloudů jako druhý. A tak se synové vydali z rodné oázy na cestu do města. Po třech dnech po-

malého poflakování potkali na cestě moudrého starce. Když mu vylíčili své trápení, něco jim poradil. Oba okamžitě vyskočili na své velbloudy a uháněli k městu. Co jim stařec poradil?

4) Zkus dát pryč 3 zápalky tak aby vznikly 3 čtverce.

Za každou hádanku lze získat 1 bod, tak se snažte. Kam posílat výsledky hádanek a testíku určíte víš. Možná emailem na semtam@tulaci.eu, nebo na jakékoliv akci oddílu.

Letem světem

- ✓ vánoční výprava v Opárenském mlýně byla spíše na blátě než na sněhu, ale proběhla dle všech zvyklostí
- ✓ starší Tuláci strávili Silvestra v Jizerských horách a došlo i na trénink běžeckého lyžování spojený s objímáním smrčků

Lyžobobo akce

- ✓ lyžařská výprava se letos povedla, sněžilo hodně, jezdilo se na všem možném a zjistili jsme, že v hlubokém sněhu sáně moc nejezdí
- ✓ využili jsme třeskatých mrazů a vyrazili si zabruslit do Keblova (tam jezdíme na táboře), bohužel jsme při té příležitosti zjistili, že si od nás ze základny někdo vypůjčil pár věcí a asi je nebude chtít vrátit
- ✓ výprava do Holostřev byla plná bahna, ale ze Sněžurky jsme zase udělali tu nejkrásnější
- ✓ v Heřmanově Městci jsme si užili sluníčka, dali dohromady nehlopého Honzu s princeznou a užili si zábavu při shánění paragonu na jednu korunu
- ✓ v ulici Limuzská se před pár měsíci objevil stánek s pizzou a ten je teď každou středu navštěvován staršími členy oddílu – zřejmě

ty svačiny z domova nejsou tak obsáhlé a nebo funguje ten fakt, že stánek má od půl osmé slevu :)

- ✓ pokud vám chybí informace o tuláckých akcích napište nám a zařídíme vám zasílání tuláckých novinek a již nic nepropásnete

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je v **pondělí 11.6.2012**, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK **č.50** **veřejný**

Vydán jako 76. publikace, oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, březen 2012, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Opičák – Hodnocení činnosti, Hádanky

Tomáš – bludiště

Píšťalka – Oddílové porady, Okénko do kroniky, Výlet zelené boty, Vechtrovna, Naučné okénko

Amazonka - bodování

Beruna – úvodník a ostatní nepodepsané, sazba

Tisk v počtu 33 ks na recyklovaném papíře. Neprošlo jazykovou kontrolou, za případné chyby se omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

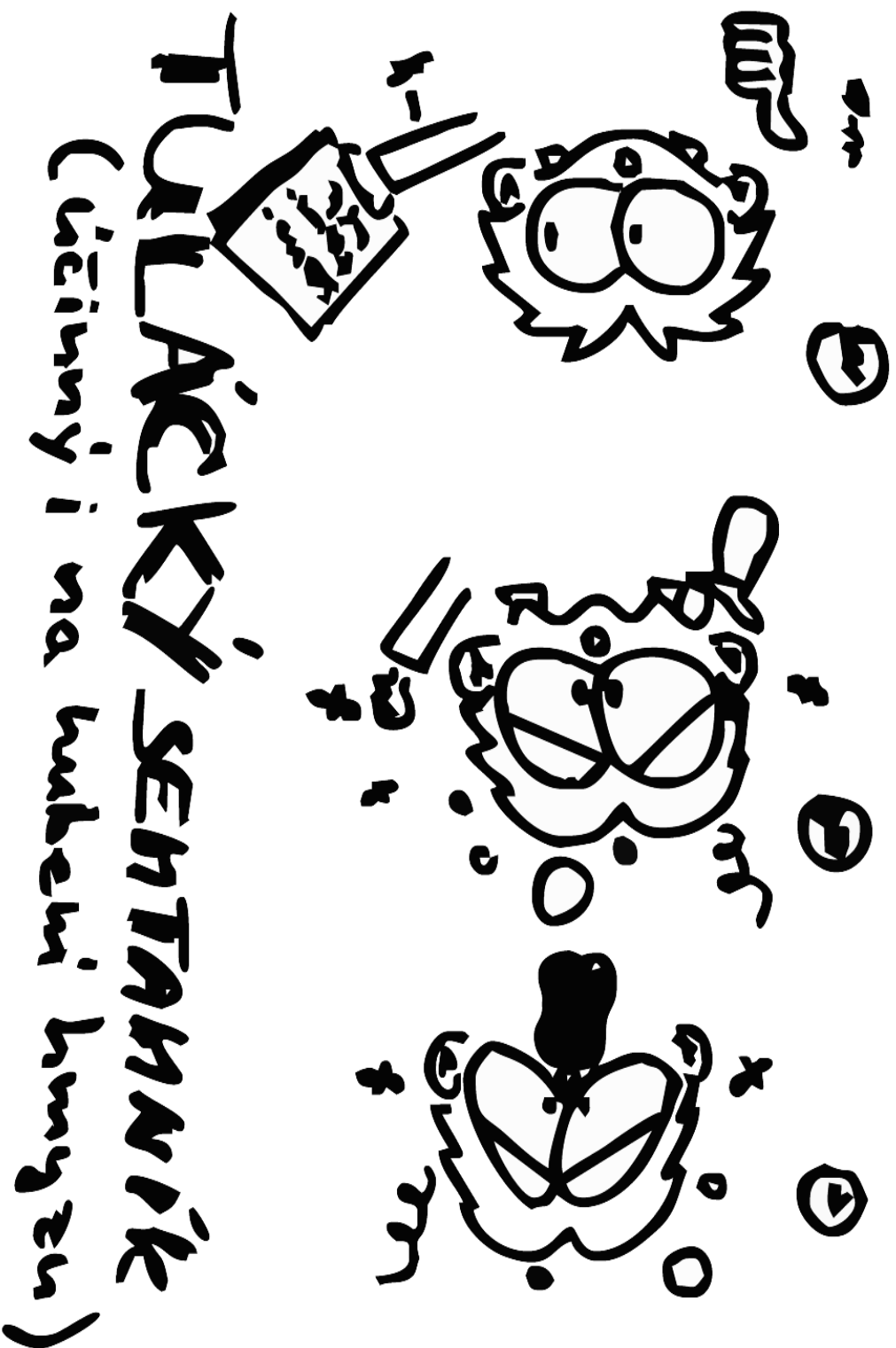
Klára Adámková, 728 734 009, pistalka@tulaci.eu

Honza Koukl, tel.: 608703510, info@beruna.cz

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Mladými ochránci přírody z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz

Nudíš se? Pořídí si

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.